

iber:Camera

concert de nadal

cor de nens de windsbach
orquestra barroca de sevilla

oratori de nadal bach

13/12/2022 – 20:00 h

palau de la música

t. 93 317 90 50

www.ibercamera.com

iber:Camera

ana vidović
guitarra

johann sebastian bach (1685-1750)
suite per a violoncel núm. 1, en sol major, bwv 1007
(trans. valter despali)
I. prélude / II. allemande / III. courante / IV. sarabande / V. menuett I, II / VI. gigue

ferran sor (1778-1839)
introducció i variacions sobre un tema de mozart, op. 9

mario castelnuovo-tesesco (1895-1968)
capritx diabòlic, op. 85

isaac albéniz (1860-1909)
suite espanyola, op. 47
granada / astúries

francesc tàrrega (1852-1909)
records de l'alhambra / capritx àrab / llàgrima / dansa mora

agustín barrios mangoré (1885-1944)
la catedral
I. preludio saudade / II. andante religioso / III. allegro solemne

domenico scarlatti (1685-1757)
sonata en re menor k. 213, l. 108 / sonata en re menor k. 1, l. 366
sonata en la major, k. 322, l. 483

leo brouwer (1939)
un dia de novembre

dimarts, 22 de novembre del 2022, 20:00 h
palau de la música

Ana Vidović

La carrera d'Ana Vidović com a intèrpret internacional inclou recitals freqüents, concerts i aparicions en festivals en la majoria dels destins culturals d'Europa, inclosos Amsterdam, Brussel·les, Budapest, Copenhaguen, Londres, Oslo, París, Roma, Salzburg, Viena, Varsòvia i Zagreb. Les seves gires també l'han portat a Austràlia, el Brasil, Israel, el Japó, Corea i Mèxic.

Durant les últimes temporades, la prolífica carrera de Vidović l'ha portat a Londres, on ha actuat al King's Place dues vegades i on ha tornat a la tardor del 2022; Bordeus i París, Cartago (Tunísia), Cuenca (l'Equador), Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Avezano i Pesqués (Itàlia), Aquisgrà, Ansbach, Baden-Baden i Ettlingen (Alemanya), el Japó, São Paulo (el Brasil), Adelaida, Brisbane i Sydney (Austràlia), Hong Kong, Bulle (Suïssa), Uppsala (Suècia), Istanbul, Tel Aviv, a més de les ciutats canadenques de Calgary, Toronto i Winnipeg. Les seves aparicions en festivals inclouen Le Domaine Forget (Quebec), International Guitar Festival (Londres), Big Sky, Montana, Caramoor Festival (Katonah, NY), Colorado Music Festival i Lake Tahoe Summerfest.

La seva temporada 2021-22 va incloure el seu retorn al 92nd Street I de Nova York, així com a San Francisco, Austin, St. Louis i Filadèlfia. Durant l'estiu de 2022 va participar al Festival Internacional de Guitarra de Madrid, el Festival de Guitarra del Mediterrani a Sitges, el Festival de Cervià de Ter i al New Ross Festival a Wexford, Irlanda. Al llarg de la temporada 2022-23, Vidović actuarà al Festival de Guitarra de la Drôme a Valence, França; a Trento, Itàlia; farà una gira per Espanya i actuarà i donarà masterclasses a Atenes. Els seus compromisos als Estats Units el 2022-23 inclouen l'Asheville Symphony, Austin Symphony, Elgin Symphony, (IL), Reading Symphony (PA), Victoria Symphony (TX); recitals a San Francisco, Sarasota, Milwaukee; i a l'estranger a Roma i Aachen, Alemanya.

Ana Vidović prové de la petita ciutat de Karlovac prop de Zagreb, Croàcia, i va començar a tocar la guitarra als 5 anys. Als 7, va donar la seva primera actuació en públic i als 11 ja actuava internacionalment. Es va convertir als 13 anys en l'estudiant més jove a assistir a la prestigiosa Acadèmia Nacional de Música a Zagreb, on va estudiar amb el professor Istvan Romer. La reputació de Vidović a Europa la va portar a una invitació per a estudiar amb Manuel Barrueco al Conservatori Peabody en el qual es va graduar.

La guitarra retrobada

L'ostracisme al que va estar relegada la guitarra clàssica més de cent anys es pot explicar, principalment, pel canvi en els gustos i les modes en el consum de la música: la seva sonoritat elegant, càlida i suau, la feien ideal per ser escoltada als salons privats, però no a les grans sales de concert que van florir durant el segle XIX. Malgrat tot, va mantenir el seu paper en el flamenc i en altres músiques populars. A finals del segle XIX i al llarg del segle XX, la guitarra clàssica viuria la seva època de màxima esplendor. En aquell moment van confluïr una sèrie de guitarristes que van modernitzar-ne la tècnica, el repertori i la pedagogia, i també van fer una feina ingent de recuperació d'obres, no solament dels grans guitarristes clàssics i romàntics —com Sor, Aguado o Tàrrega— sinó també d'obres del Renaixement i del Barroc. Els impulsors d'aquest retorn de la guitarra a casa nostra van ser intèrprets com Daniel Fortea (València), Miquel Llobet (Barcelona), Andrés Segovia (Linares), Regino Sainz de la Maza (Burgos) o Narciso Yepes (Múrcia). Ens honra molt presentar en el concert d'aquest vespre a la guitarrista Ana Vidović, cridada a tornar a la guitarra el lloc que no hauria hagut de perdre mai.

El recital d'avui combina obres transcrits per a guitarra i obres originals que abracen gairebé 300 anys d'història de l'instrument. La música de Bach no necessita presentació, però potser sorprendrà escoltar-la amb la sonoritat de la corda pinçada, amb un atac més incisiu que el de l'arc que l'apropa al fraseig del clavicèmbal. De la mateixa època són les Sonates de Domenico Scarlatti, de les quals s'en conserven més de 550, moltes amb un inconfusible caràcter espanyol

i en la seva majoria dedicades a la infanta Maria Bàrbara. En el cas de les obres d'Albéniz, de sorpreses n'hi haurà poques, ja que han tingut tanta difusió en la versió per a guitarra com en l'original per a piano. Els trets de l'anomenat “nacionalisme musical espanyol” són ben presents en aquestes partitures que beuen directament de la font del flamenc, amb els seus modes tan característics, i dels ornaments de la música àrab. De la resta del programa destaquem, en primer lloc, les obres de Francesc Tàrrega, que a finals del s. XIX amb la seva tècnica va revolucionar completament la manera d'escriure per a l'instrument, amb els tremolos, els obstinats, els harmònics i el domini en els recursos de la melodia acompanyada; les variacions que el barceloní Ferran Sor va compondre sobre un tema de La flauta màgica de Mozart; Mario Castelnuovo-Tedesco, un dels més grans guitarristes del segle XX, i el seu Capritx diabòlic, dedicat a Niccolò Paganini; La Catedral de Barrios Mangoré, considerada l'obra mestra del compositor; i la bellíssima peça, Un dia de novembre, del cubà Leo Brouwer.

David Puertas Esteve
músic i periodista

descarregui aquí el programa en format digital:

